

The Holy See

PROFILO BIOGRAFICO DI

GIOVANNI PAOLO II

(1920-2005)

KAROL JÓZEF WOJTYŁA, wybrany na papieża 16 października 1978 roku, urodził się w Wadowicach (Polska), 18 maja 1920 roku.

Był trzecim dzieckiem Karola Wojtyły i Emilii z domu Kaczorówskiej. Jego starszy brat Edmund (ur. w 1906 roku) był lekarzem. Zmarł w 1932 roku. Starsza siostra, Olga zmarła 16 godzin po urodzeniu 7 lipca 1916 r. w Białej. Matka natomiast zmarła w 1932 roku. Ojciec, w chwili urodzenia Karola był porucznikiem Wojska Polskiego. Zmarł w 1941 roku.

W wieku 9 lat otrzymał pierwszą Komunię św., a w wieku 18 lat sakrament bierzmowania. Po uzyskaniu matury w Państwowym Gimnazjum Męskim im. Marcina Wadowity w Wadowicach w 1938 roku zapisał się na Uniwersytet Jagielloński w Krakowie.

Kiedy hitlerowskie wojska okupacyjne zamknęły Uniwersytet w 1939 roku, młody Karol pracował w latach 1940-1944 jako pracownik fizyczny w zakładach chemicznych Solvay, przez rok w kamieniołomie w Zakrzówku, a potem w oczyszczalni wody w Borku Fałęckim. Obok zyskania środków do życia mógł w ten sposób uniknąć wywózki do Niemiec.

Począwszy od roku 1942, odczuwając powołanie do kapłaństwa uczęszczał na kursy przygotowujące do kapłaństwa tajnego krakowskiego Wyższego Seminarium Duchownego, którym kierował ówczesny arcybiskup, Adam Sapieha. Jesienią roku 1941 Karol Wojtyła wraz z przyjaciółmi założył tajny Teatr Rapsodyczny.

Po wojnie kontynuował studia w ponownie otwartym krakowskim Wyższym Seminarium

Duchownym oraz na Uniwersytecie Jagiellońskim, do święceń kapłańskich - 1 listopada 1946 roku. Następnie kard. Sapięha wysłał go do Rzymu, gdzie w 1948 roku uzyskał doktorat z teologii, na podstawie dysertacji o problemie wiary u św. Jana od Krzyża. W tym okresie podczas wakacji pracował duszpastersko wśród emigrantów polskich we Francji, Belgii i Holandii.

W 1948 roku powrócił do Polski i był wikariuszem najpierw w parafii w Niegowici w pobliżu Krakowa, a następnie św. Floriana w centrum miasta. Był duszpasterzem akademickim do 1951 roku, kiedy podjął studia filozoficzne i teologiczne. 12 grudnia 1953 jego praca "Ocena możliwości oparcia etyki chrześcijańskiej na założeniach systemu Maxa Schelera" została przyjęta jednogłośnie przez Radę Wydziału Teologicznego UJ, jednak Wojtyła nie uzyskał habilitacji z powodu odmowy Ministerstwa Oświaty PRL. Następnie został profesorem teologii moralnej i etyki krakowskim Wyższym Seminarium Duchownym oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

4 lipca 1958 roku papież Pius XII mianował go biskupem pomocniczym archidiecezji krakowskiej, przydzielając zarazem stolicę tytularną Ombi. Sakrę biskupią przyjął 28 września 1958 roku w katedrze wawelskiej z rąk arcybiskupa Eugeniusza Baziaka.

13 stycznia 1964 roku papież Paweł VI mianował go arcybiskupem metropolitą krakowskim. Ten sam papież kreował go kardynałem 26 czerwca 1967 roku.

Brał udział w 11 Soborze Watykańskim (1962-1965), wnosząc istotny wkład w wypracowanie konstytucji "Gaudium et spes", Kardynał Wojtyła, przed swoim wyborem na Stolicę Piotrową wziął też udział w pięciu zgromadzeniach Synodu Biskupów.

Został wybrany na papieża 16 października 1978 roku, a 22 października miała miejsce uroczysta inauguracja jego posługi jako Pasterza całego Kościoła.

Papież Jan Paweł II odbył 146 wizyt duszpasterskich we Włoszech, a jako Biskup Rzymu odwiedził 317 z obecnych 332 parafii rzymskich. Odbył 104 wizyty apostolskie na całym świecie, będące wyrazem nieustannej troski duszpasterskiej Następcy Piotra o wszystkie Kościoły.

Do jego głównych dokumentów zalicza się 14 encyklik, 15 adhortacji apostolskich, 11 konstytucji apostolskich i 45 listów apostolskich. Jan Paweł II jest też autorem pięciu książek: "Przekroczyć próg nadziei" (październik 1994); "Dar i tajemnica" w 50. rocznicę święceń kapłańskich, (listopad 1996); medytacji w formie poetyckiej "Tryptyk rzymski" (marzec 2003); "Wstańcie, chodźmy!" (maj 2004) oraz "Pamięć i tożsamość" (luty 2005).

Papież Jan Paweł II sprawował 147 obrzędów beatyfikacji, podczas których ogłosił 1338 błogosławionych oraz 51 kanonizacji, ogłaszając w sumie 482 świętych. Zwołał 9 konsystorz, podczas których kreował 231 kardynałów (w tym jednego in pectore). Przewodniczył także 6 zgromadzeniom plenarnym Kolegium Kardynalskiego.

Od 1978 roku zwołał 15 zgromadzeń Synodu Biskupów: 6 ogólnych zwyczajnych (1980,1983,1987,1990,1994 i 2001), 1 zgromadzenie ogólne nadzwyczajne (1985) i 8 zgromadzeń specjalnych (1980, 1991, 1994,1995,1997, 1998 [2] i 1999).

13 maja 1981 roku na placu św. Piotra doznał poważnego zamachu. Ocalony macierzyńską ręką Matki Bożej, po długiej hospitalizacji przebaczył zamachowcowi, i będąc świadom, że zyskał nowe życie, zintensyfikował swoje zaangażowanie duszpasterskie z heroiczną wielkodusznością.

Jego pasterska troska znalazła swój wyraz między innymi w utworzeniu wielu diecezji i struktur kościelnych, w promulgacji Kodeksu Prawa Kanonicznego oraz Kodeksu Kanonów Kościołów Wschodnich, Katechizmu Kościoła Katolickiego. Proponując Ludowi Bożemu wydarzenia szczególnej intensywności duszpasterskiej ogłosił Rok Odkupienia, Rok Maryjny, Rok Eucharystii a także Wielki Jubileusz roku 2000. Był bliski nowym pokoleniom, ogłaszając obchody Światowego Dnia Młodzieży.

Żaden papież nie spotkał tak wielu osób jak Jan Paweł II. W środowych audiencjach ogólnych (ponad 1160) uczestniczyło ponad 17,6 miliona pielgrzymów, nie licząc wszystkich innych audiencji specjalnych i ceremonii religijnych (ponad 8 milionów pielgrzymów jedynie podczas Wielkiego Jubileuszu roku 2000). Spotkał miliony wiernych podczas wizyt duszpasterskich we Włoszech i na całym świecie. Wielu było też rządzących, którzy zostali przyjęci na audiencjach. Wystarczy przypomnieć 38 wizyt oficjalnych oraz 738 innych audiencji i spotkań z przywódcami państwa także 246 audiencji i spotkań z premierami.

Zmarł w Rzymie w watykańskim Pałacu Apostolskim, w sobotę 2 kwietnia 2005 roku o godz. 21.37, w wigilię niedzieli in Albis czyli ustanowionej przez niego Niedzieli Bożego Miłosierdzia. Uroczystości pogrzebowe na placu św. Piotra i pochowanie w Grotach Watykańskich miały miejsce 8 kwietnia.

Uroczystemu obrzędowi beatyfikacji na Placu Św. Piotra 1 maja 2011 roku przewodniczył jego bezpośredni następca i wieloletni ważny współpracownik jako Prefekt Kongregacji Doktryny Wiary, Papież Benedykt XVI.

Tratto dal *Libretto della Celebrazione per la Canonizzazione dei Beati Giovanni XXIII e Giovanni Paolo II, 27 aprile 2014*
